

Nøvn

Sámal í Skorini 60 ár

Í dag, mikudagin 19. septemb-
er, verður Sámal í Skorini á
Eiði 60 ár. Sámal var í mong
ár rektari á Eysturoyar Stu-
dentaskúla og HF skeiði.

Vøggan stóð í høvuðs-
staðnum. Foreldrini vóru
Ragnhild og Pól í Skorini.
Mamma hennara var Else-
beth Malena hjá Garða
Peturi í Svínoy, og pápi
hennara var Sámal í Gong.
Tey búðu í Havn, og har
búsettust Ragnhild og
maður hennara Pól í Skorini
av Eiði, tá ið tey í 1947 gingu
saman í hjúnalag.

Ragnhild og Pól fingi
tveir synir – Róland í 1948 og
Sámal í 1952. Ragnhild doyði
frá manni og synunum á
sumri í 1957. Tá fór Sámal
norður til ommuna á Eiði,
Annu Elisabeth, sum var úr
Leynum, systir eitt nú Dánjal
Jákup í Skipshandlinum
og Christian Holm. Abbin,
Rasmus í Skorini, fórst við
Tór 2 í 1942.

Eftir at pápin var giftur
upp aftur við Miú á Dul,
flutti hann suður aftur, og
so kom systurin Ragnhild
aftrat í 1965.

Úr Kommunuskúlanum
fór Sámal í Hoydalar, har
hann leyk matematiskt stu-
dentsprógv í 1972. Á lærda
háskúlanum í Aarhus las
Sámal evnafrøði og alisfrøði,
og eftir loknan lestur fluttu
hann og konan, Maria, til
Klaksvíkar, har hann hevði
fingið starv á HF skeiðnum.
Maria er dóttir Judith fødd
Jacobsen og ættað av Fløtt-
inum í Klaksvík og Jógvan
Hansen úr Nornastovu í
Mikladali.

Maria vaks upp í Klaks-
vík, og tí var tað í hennara
føðistaði, at tey bæði bú-
settust. Steðgurin í Klaksvík
gjørdist tó ikki so langur.
Í august 1982 varð Sámal
settur í rektarastarvið í
Studentaskúlanum, sum tá
var settur á stovn í Eysturoy
og helt til – fyribils varð sagt
– í gamla skúlabygninginum
við Gøtugjógv.

Ferðasambandið um Leir-
víksfjørð var ikki so lagaligt
tá, sum tað er nú. Tí flutti 29
ára gamli og nýsetti rektarin
við familju til Søldafirðar, og
næstu mongu árin raðfesti
hann avbjóðingina ógvuliga
høgt at menna nýggja
studentaskúlan. Og tað var
vordið sum avbjóðing, tí

burðurin var tungur.

Fleiri umsøkjjarar vóru
til rektarastarvið, og skriv-
ing og politisk øsing og
endurlýsing vóru á skránni,
áðrenn starvssetanin kom í
rættlag – nakrar dagar und-
an fyrsta skúladegi!

Bygdarleiðir vóru ikki
til, Leirvíkstunnilin var
ikki bygdur, og tað vóru
ikki hissini avbjóðingar hjá
rektaranum. Hann setti seg
í sambandi við busseigarar
um at koyra næmingarnar
til og frá bygdunum í oynni
og norðastu bygdunum í
Norðstreymi og til Gøtugjáar.
Ferðaseðlarnir vórðu seldir
á skrivstovuni í skúlanum,
inntil bygdarleiðir, sum skúl-
in og rektarin kunnu sigast
at hava verið við til at slóða
fyri, komu í fasta legu mið-
skeiðis í áttati árunum.

Áhugin fyri at sleppa í
skúlan var stórur og óktist
skjótt. At fáa skikkaðar lær-
rarar at undirvísa úti á bygd
var ikki bara sum at siga tað.
Fyrstu árin vóru nógvar
útskiptingar í starvslíðnum,
og okkurt árið var neyðugt
at lesa meiri enn helmingin
av tímunum á donskum.

Stríðið fyri at fáa tak yvir
høvdið var støðug í næstan
tíggju ár. Eitt skifti varð
hildið til í sjei ymiskum
hølum við Gøtugjógv – í 1889
og 1929 skúlabygningunum,
bygninginum sum varð
bygdur oman á svimjihylin,
í kommunala skúlanum, har
Petur Eli Mikkelsen, skúla-
stjóri, sáli, var eldhugaður
stuðul hjá rektaranum, og
niðanfyrir vegin í húsunum
hjá Halduri, har umsitingin
hjá Eystur kommunu nú er,
í garaguni og í Losjuni.

Tá ið avgerðin um at
byggja á Kambsdali endi-
liga varð tikin og skúlin pro-
jekteraður, skolaði krepp-
an yvir samfelagið. Tað
bar sparringar við sær, og
studentaskúlin á Kambs-
dali man vera besta dømið
um kreppubyggjari. Tað
bøtti um, tá ið tað seinni
eydnaðist rektaranum at
fáa játtan til skúlahøll og
góða sangstovu.

Hóast nógvan turbolens í
hølistspurninginum og fyrstu
árin nógvar útskiptingar í
starvslíðnum, so hevur tað
altíð verið aðaleyðkenni
fyri skúlan, at trivnaðurin
millum næmingar, lærarar,
starvsfólk annars og leiðslu
hevur verið stak góður.

Eingin ivast í, at rekt-
arin átti størsta lutin í
hesum. Sámal var fyrikom-
andi og áhugaður í skúl-
anum, starvsfólkunum og
næmingunum. Innlitið í og
áhugin fyri samfelagsviður-
skiftum í breiðasta týðningi
er stórur, og eyðkennið
fyri leiðsluna hjá Sámali
var, at hann hevði stóran
myndugleika samstundis
sum hann var fryntligur
og fyrikomandi, hann var
altíð at hitta, og hann tók
allar spurningar – stórar og
smáar – í størsta álvara og
legðist ongantíð á boðini.

Í umsitingini og hjá
politiska myndugleikanum
hevði tað sjálvsagt nógv at
siga, at hava royndan rekt-
ara, sum visti alt um stu-
dentaskúlaskipanina, og at
hava skúlaleiðslu, sum tað
ongantíð var neyðugt hjá
at biðja um játtan á eyka-
fíggjarlóg.

Nú hevur í nøkur ár verið

arbeitt við nýggjari skipan
fyri allar miðnámskúlarnar
í Føroyum. Á vári í 2011
varð Sámal í Skorini sett-
ur í verkætlanarstarv í
Mentamálaráðnum. Setn-
ingurin var at standa á
odda í fyrireikingunum av
lógaruppskotinum, kunn-
gerðunum og øllum øðrum,
sum skal til, um ætlanirnar
skulu verða veruleiki. Tað
er ikki at undrast á, at
tey í MMR valdu Sámal
til hetta arbeiðið. Neyvan
nakar hevur so stórt innlit
í hetta økið, sum hann
hevur, og tað er sjálvandi
stórur fyrimunur, at hann
er miðvísur og greiður, at
hann hevur góð evni at
samstarva og kennir væl
politiska, fakfelagsliga og
umsitingarliga telving.

Tá ið avbjóðingarnar í
arbeiðnum eru stórar, er tað
týðningarmikið at hava ítriv
at spenna frá í. Í Søldarfirði
hevði Sámal bát, og hann var
ofta á floti. At flóta var ikki
ókent. Pápin hevði bát, og í
lestrarárunum sigldi Sámal
í fleiri summarfrítíðum við
Sámali Jacobsen, sum førði
Norðborg.

Fyri átjan árum síðani
fluttu Maria og Sámal við
børnunum – Judith, Ragn-
hild og Jógvan – norður til
Eiðis, og harvið kom Sámal
aftur í Skorina, har hann
búði sum smádrongur.
Barnabørnini eru fimm í tali,
og tey fylla, sum rímuligt er,
nógv hjá abbanum.

Á Eiði er Sámal partur av
lokalsamfelagnum. Hann er
fastur fúsar í samkomuni
Mizpa, hann er í valnevndini,
hann er óðalsmaður, og í
mong ár hevur hann røktað
fyri Norðanvål, sum haga-
parturin verður nevndur, ið
eitt nú fevnir um norðaru
síðuna av Slættaratindi og
økið, har Loranstøðin er.

Hjartaliga til lukku á 60
ára føðingardegnum, skyld-
maðurin, og takk fyri gott
samstarv og vinalag.

Jóannes Hansen

Vit takka hjartaliga øllum tykkum, sum á ymsan
hátt sýndu samkenslu, tá kæra mamma, vermamma,
omma og langomma okkara

Jóhanna Joensen
Skælingur
31. juli 1929 – 31. august 2012

doyði og fór til gravar.

Tøkk til Bergtór Bjarkhamar, prest, fyri góð og
troystarrík í kirkjuni.
Tøkk til sangarar, kirkjutænarar, gravarar og
berarar. Tøkk fyri kransar, blómur og peningagávur
til Kvívíkar kirkju og til tykkara, ið bakaðu, hjálptu
okkum við ervinum og fylgdu henni til hennara
seinasta hvíldarstað.

Vegna tey avvarðandi
Jórun, Katrina, Petur og Malan

Hjartaliga takka vit øllum fyri sýnda samkenslu og
hjálpsemi, tá elskaði maður, pápi, verpápi, abbi og
langabbi okkara

Tummas Thomsen
Klaksvík

andaðist og varð jarðaður.

Tøkk til øll, sum á ein ella annan hátt hava verið
um okkara Tummas, sum fyri góðum 13 árum
síðan gjørdist óhjálpin – tað veri seg bæði familja,
kenningar, heimahjálpir, starvsfólk á sjúkrahúsinum
og á Norðoya Røktarheimi, har hann búði seinasta
árið. Somuleiðis ein tøkk fyri blómur, kransar,
bakstur og gávur til Akurin.

Familjunnar vegna
Elinborg, Karl, Olivur, Annibeth og Marita